

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa

EUK, j.nr. 400.A.5-0-0
Den 28. november 2012

Rådsmøde (almindelige anliggender) den 11. december 2012

SAMLENOTAT

<u>1. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik</u>	<u>2</u>
<u>2. Statutten for EU-Domstolen (udvidelse af antallet af dommere ved Retten).....</u>	<u>12</u>
<u>3. Europæisk semester: Præsentation af den årlige vækstundersøgelse.....</u>	<u>16</u>
<u>4. Forberedelse af DER den 13. – 14. december 2012 (udkast til DER-konklusioner).....</u>	<u>18</u>
<u>5. Endossering af det næste trio-formandskabsprogram.....</u>	<u>20</u>
<u>6. EU's udvidelse.....</u>	<u>22</u>

1. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611, KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615, KOM (2012) 0496

Revideret notat forud for rådsmøde (almindelige anliggender) den 20. november 2012. Nye afsnit er markeret med streg i margin.

1. Resume

Formandskabet ventes at aflægge fremskridtsrapport vedr. arbejdet med lovgivningspakken om den fremtidige samhørighedspolitik (2014-2020), herunder trilog-forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

2. Baggrund

Kommissionen har den 6. oktober 2011 fremlagt forslag til de nye strukturfondsforordninger, der skal erstatte de nuværende forordninger EF 1080/2006 om den Europæiske Fond for Regionaludvikling, EF 1081/2006 om den Europæiske Socialfond, EF 1082/2006 om Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde, EF1083/2006 om generelle bestemmelser for samhørighedspolitikken og EF 1084/2006 om Samhørighedsfonden. Forslaget erstatter desuden dele af den nuværende RFO (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og dele af den nuværende RFO (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond. På baggrund af de hidtidige drøftelser på råds- og arbejdsgruppeniveau fremlagde Kommissionen den 24. september et revideret udkast til den overordnede strukturfondsforordning.

Kommissionens forslag til den overordnede strukturfondsforordning har hjemmel i artikel 177 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, der berettiger Rådet og Europa-Parlamentet til at fastlægge strukturfondenes hovedopgaver, formål og indretning.

3. Formål og indhold

Det foreliggende forslag til forordning vil danne grundlag for implementeringen af målsætningen om en harmonisk udvikling af EU som fastlagt i TEUF artikel 174 for perioden 2014 til 2020.

Den generelle forordning fastlægger de *overordnede principper for indhold og forvaltning af fondene under den fælles strategiske ramme* i de enkelte lande (artikel 1 til 6). Disse principper skal gælde både for samhørighedsfonden, strukturfondene samt landdistrikts- og fiskerifonden. Kommissionens forslag sigter på at opnå en bedre effekt af de anvendte midler i fondene. Dette skal opnås gennem en mere stringent planlægnings- og evalueringsproces og krav til koncentration af indsatsen på bestemte tematiske målsætninger i overensstemmelse med Europa2020-strategien. Den nye institutionelle ramme knyttes eksplicit an til EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi, som koordineres i det nyligt skabte europæiske semester.

Den nye ramme består af:

1. En *fælles strategisk ramme*, hvoraf store dele efter det seneste forslag af 24. september vedtages af Rådet og Parlamentet, for alle EU-lande (artikel 10 til 12 i forslag til den generelle strukturfondsforordning samt et nyt bilag), som udover samhørighedspolitikken ligeledes omfatter landdistriktsfonden (EAFRD) og fiskerifonden (EMFF), der begge er en del af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik.

2. Efterfølgende indgår landene en *partnerskabskontrakt* med Kommissionen, der fastlægger de nationale rammer for samhørighedspolitikken i det enkelte land for hele programperioden (artikel 13 til 15). Kontrakterne udarbejdes af medlemslandet ved inddragelse af partnerskaber (for eksempel arbejdstager- og erhvervsorganisationer) og skal være baseret på analyser af landenes udviklingsbehov i forhold til den fælles strategiske ramme, de nationale reformprogrammer og tage højde for relevante henstillinger fra Rådet.
3. Samtidigt fastlægger kontrakterne rammerne for implementering og forvaltning af de forskellige *operationelle programmer*, som indsatsen udrulles igennem.
4. Endeligt indeholder partnerskabskontrakten en liste over de *forudsætninger*, der skal være opfyldt (artikel 17 om *ex ante konditionalitet*) vedrørende de forskellige tematiske målsætninger. Kommissionen lægger til grund, at sådanne forudsætninger – for eksempel af administrativ eller lovgivningsmæssig karakter – skal være til stede for at opnå en god effekt af EU-midlerne. Hvor disse endnu ikke er opfyldt, skal landene fastlægge en tidsplan for deres opfyldelse. Ikke-opfyldelse af de fastlagte betingelser kan danne grundlag for, at Kommissionen suspenderer udbetaling af samhørighedsmidlerne. Forudsætningerne vil ligeledes fremgå af partnerskabskontrakten.

På grundlag af partnerskabskontrakten implementeres samhørighedspolitikken, landdistriktsfondspolitikken og fiskerifondspolitikken i de enkelte lande gennem et eller flere programmer (artikel 23 til 27). I forhold til de nuværende forordninger strammes krav om indhold, udformning og anvendelse af indikatorer. Navnlig øges inddragelsen af berørte lokalsamfund i planlægningsprocessen og fordelingen af midler på måder, hvor der ikke tages de samme hensyn til national praksis som hidtil (artikel 28 til 31). Udover en styrkelse af den løbende *overvågning og evaluering* af strukturfondsprogrammerne (artikel 41 til 50) skal Kommissionen i 2017 og 2019 foretage en strategisk gennemgang af implementeringen af programmerne. Resultatet af disse gennemgange skal blandt andet danne grundlag for fordelingen af en resultatreserve til hvilken der afsættes 5 pct. af ressourcerne (artikel 18 og 20).

Forslaget forudser, at *hele samhørighedspolitikken, landdistriktsfonden og fiskerifonden* underlægges en udvidet *makroøkonomisk konditionalitet* (artikel 21).

Udover – som hidtil – at fremme ligestilling og miljøbeskyttelse forudser Kommissionens forslag, at bekæmpelsen af *klimaforandringer* ligeledes indgår som tværgående hensyn i samhørighedspolitikken (artikel 7 og 8).

Endvidere indeholder forslag til den generelle forordning en række mere tekniske afsnit om finansieringsinstrumenter (artikel 32 til 40), teknisk assistance (artikel 51 og 52), støttebetingelser (artikel 55 til 61), forvaltnings- og kontrolsystemer, blandt andet med krav om etablering af en akkrediteringsmyndighed, om anvendelse af IT-systemer og indførelse af årlige regnskaber for programmerne (artikel 62 til 80).

Den generelle samhørighedsforordning definerer endvidere, hvilke *områder og formål*, der er støt-teberettigede (artikel 81 til 86) under den Europæiske Fond for Regionaludvikling, den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden. Som hidtil vil især de fattigste regioner (defineret ved et

regionalt BNP pr. capita på under 75 pct. af EU-gennemsnittet) være støtteberettigede. Systemet med overgangsstøtte, der blev givet til regioner, som tidligere var fattige, foreslås erstattet ved en ny kategori af støtte til mellem-indkomstregioner (defineret som områder med et regionalt BNP pr. capita på 75 til 90 pct. af EU-gennemsnittet). Principperne for tildeling af støtte til de mere velstående regioner samt støtten gennem samhørighedsfonden (der gives til stater med et nationalt BNP pr. indbygger på under 90 pct. af EU-gennemsnittet) opretholdes principielt som hidtil, om end der indføres en overgangsordning for lande, der ikke længere er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden. Det forventes, at samtlige nye medlemsstater samt Portugal og Grækenland omfattes af samhørighedsfonden eller overgangsordninger herfor. I modsætning til tidligere, hvor medlemslandene selv kunne beslutte fordelingen mellem regionalfonden og socialfonden, foreskrives nu mindstekvoter for socialfonden. I de mest velstående regioner foreslås, at 52 pct. af midlerne anvendes under Socialfonden. Endeligt forudses, at det territoriale samarbejde videreføres.

Hertil kommer specifikke bestemmelser, der er fælles for den Europæiske Fond for Regionaludvikling, den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden. Disse foreskriver udarbejdelsen af operationelle programmer (artikel 87 til 99), overvågning, information og kommunikation (artikel 100 til 111), særlige forvaltningskrav – blandt andet om akkreditering af forvaltningsmyndighederne (artikel 112 til 118), finansforvaltning, herunder udbetaling af forskud fra Kommissionen og krav om erklæringer forbindelse med betalinger (artikel 119 til 139) og undtagelser i forbindelse med antallet af kontroller på stedet for små projekter (artikel 140).

Endeligt indeholder forslaget bestemmelser om komitologi, delegerede retsakter og overgangsbestemmelser (artikel 141 til 147).

Forordningen om den Europæiske Fond for Regionaludvikling fastlægger denne fonds målsætning som støtte til vækst og beskæftigelse og det territoriale samarbejde gennem, erhvervsinvesteringer, infrastrukturinvesteringer, forskning og innovation og støtte til regional og lokal udvikling (artikel 3). Forslaget indeholder bestemmelser om tematisk koncentration af støtteindsatsen (artikel 4) og investeringsprioriteter (artikel 5), med henblik på at sikre, at midlerne anvendes hensigtsmæssigt. Der defineres målindikatorer, således at resultaterne bedre kan evalueres (artikel 6). Endeligt indeholder den særbestemmelser for støtte til byområder (hvor til der øremærkes 5 pct. af regionalfondsmidlerne), områder med særlige geografiske forhold og områder i den yderste periferi af Europa, hvilke er de franske, spanske og portugisiske oversøiske territorier (artikel 7 til 11).

Forordningen om den Europæiske Fond for Regionaludvikling suppleres af en ny forordning om principperne for grænseoverskridende territorielt samarbejde. Til denne del vil der blive afsat ca. 3,5 pct. af de samlede samhørighedsmidler. Udover de ovenfor omtalte støttemuligheder fastlægges, at regionaludviklingsfonden endvidere støtter samarbejdet mellem regioner langs EU's interne og nogle eksterne grænser og kyststrækninger samt interregionalt samarbejde over større afstande (artikel 3 og 4). Udover investeringsprioriteterne i regionfundsforordningen (artikel 5) gives der mulighed for investeringer, der fremmer integration af arbejdsmarkedene, ligestilling, uddannelse og kapacitetsopbygning i tilstødende grænseregioner, samt udvikling og gennemførelse af makroregionale strategier (artikel 6). Endvidere fastlægger forordningen regler for planlægning og administration af det territoriale samarbejde (artikel 7 til 31).

Forordningen om den Europæiske Socialfond forudsætter, at fonden skal fremme høj beskæftigelse, arbejdskraftens mobilitet, uddannelse, ligestilling, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom (artikel 2). Disse målsætninger skal nås gennem investeringer i direkte beskæftigelsesfremmende aktiviteter, men også i uddannelse, aktiv integration og bekæmpelse af fattigdom samt institutionsopbygning (artikel 3). Forslaget indeholder ligeledes bestemmelser om tematisk koncentration af indsatsen (artikel 4) med henblik på at nå størst mulig effekt og definition af målintikatorer (artikel 5) med henblik på at kunne evaluere de opnåede resultater. Implementeringen kan ske i samarbejde med arbejdsmarkedets parter (artikel 6). Der lægges særlig vægt på, at indsatsen fremmer ligestilling (artikel 7) og tager hensyn til mindretal med særlige udfordringer, herunder handicappede (artikel 8). Endvidere bør indsatsen støtte social innovation (artikel 9) og omfatter tværnationalt samarbejde (artikel 10). Endeligt indeholder forordningen en række tekniske bestemmelser om forvaltningen af fonden (artikel 11 til 16).

Forordningen om Samhørighedsfonden fastlægger, at fonden fremmer den økonomiske udvikling i de fattigere EU-lande gennem investeringer indenfor miljøbeskyttelse, bekæmpelse af klimaforandringer og transportinfrastruktur (artikel 2 og 3).

Forordningen om tilpasning af de Europæiske Grupperinger for Territorialt Samarbejde sigter primært på at fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem nationale og regionale myndigheder gennem en række forenklinger af forvaltningsstrukturen for disse grupperinger. Baggrunden er, at den nuværende regulering har vist sig at være forvaltningsmæssig tung, hvorfor der kun i meget begrænset omfang er etableret sådanne grupperinger.

De hidtidige drøftelser i Rådet og på lavere niveau tyder på en generel støtte til Kommissionens forslag blandt medlemslandene. Visse lande har dog kritiseret Kommissionens forslag om at udvide makrokonditionaliteten til at omfatte alle strukturfonde, men ikke øvrige dele af EU's budget, da man finder, at forslaget primært rammer de store modtagere af midler under samhørighedspolitikken. Enkelte lande har tilkendegivet bekymring om en styrket tematisk koncentration, da man frygter tab af fleksibilitet i udmøntningen af forslaget.

Ved rådsmødet for almindelige anliggender den 24. april blev der opnået foreløbig enighed i form af en delvis generel indstilling om forhandlingsblokkene *forvaltning og kontrol, støtteberettigelse, store projekter, monitorering og evaluering, ex ante konditionalitet* samt *programmering*.

Ved rådsmøde for almindelige anliggender den 26. juni 2012 opnåede Rådet endvidere foreløbig enighed (delvis generel indstilling) om forhandlingsblokkene for *tematisk koncentration og målsætninger, finansielle instrumenter, indtægtsgivende projekter og resultatgennemgang*. Et lille antal medlemslande havde gerne set, at man under tematisk koncentration i højere grad skulle tage hensyn til ø-regioner, mens andre lande gjorde dette betinget af særlig hensyntagen til hovedstadsregioner. Idet der ikke var tilstrækkelig støtte hertil i Rådet, indgik disse elementer dog ikke i den foreløbige enighed.

Siden indgik Rådet ved rådsmødet den 16. oktober 2012 delvis generel indstilling om yderligere 7 forhandlingsblokke: 1) *information og kommunikation samt teknisk bistand* 2) *elementer i forordningen om europæisk territorialt samarbejde* 3) *territorial udvikling* 4) *finansielle spørgsmål, der ikke indgår i MMF (ikke-overførbare midler, additionalitet og graduering af medfinansieringssatser)*, 5) *landespecifikke henstillinger*, 6) *forvaltning og kontrol (tilpasning til finansforordningen)* samt 7) *indikatorer*.

Ved rådsmødet den 20. november indgik man delvis generel indstilling om diverse restbestemmelser vedrørende *finansforvaltning* og den *fælles strategiske ramme*.

Ved rådsmødet den 11. december ventes formandskabet at aflægge en fremskridtsrapport om arbejdet med lovgivningspakken, herunder trilog-forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Endelig er samtlige hidtil indgåede delvise generelle indstillinger indgået under den forudsætning, at intet er endeligt før alt er aftalt og vil dertil afhænge af den fremtidige aftale om MFF.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

De hidtidige drøftelser i Europa-Parlamentets Regi-udvalg bekræfter en grundlæggende støtte til Kommissionens forslag til nye samhørighedsforordninger. Regi-udvalget er dog bekymret over, at Kommissionens forslag pålægger medlemslandene for store restriktioner for anvendelsen af samhørighedsmidlerne og stiller for store krav til planlægning og dokumentation af de opnåede resultater.

Regi udvalget vedtog den 11. juli en rapport (forhandlingsramme), som foreslår at give medlemslandene mere fleksibilitet i kravene til planlægning og evaluering af samhørighedsprogrammerne i de enkelte lande, navnlig i forhold til ex ante konditionalitet. Samtidigt forudser rapporten dog en øget inddragelse af regionale og lokale myndigheder samt interesseorganisationer. Endvidere lægger rapporten op til, at makroøkonomisk konditionalitet og resultatreserve udgår.

5. Nærhedsprincippet

Idet forslaget til forordning vedrører EU's samhørighedspolitik, den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, kan det kun behandles på EU-niveau. Det er således i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslag til de nye samhørighedsforordninger ventes at nødvendiggøre ændring af Lov nr. 1599 af 20. december 2006 om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Socialfond – som ændret ved lov nr. 1272 af 16. december 2009 og lov nr. 718 af 25. juni 2010 samt afledt, Bekendtgørelse nr. 1132 af 24. november 2008 om henlæggelse af beføjelser til Erhvervs- og Byggestyrelsen efter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, Bekendtgørelse nr. 358 af 18. april 2007 om ansvar og kompetencefordeling m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, Bekendtgørelse nr. 1137 af 26. november 2008 om ændring af bekendtgørelse om ansvar og kompetencefordeling m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, Bekendtgørelse nr. 71 af 21. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om ansvar og kompetencefordeling m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond og Bekendtgørelse nr. 207 af 5. marts 2010 om støtteberettigelse, regnskab, revision og kontrol m.v. i forbindelse med udbetaling af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond.

Ligeledes kan forudses, at forslag til nye samhørighedsforordninger vil nødvendiggøre ændring af Lov nr. 309 af 30. april 2008 om administration af forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS).

Desuden kan forslaget indebære, at Lov nr. 316 af 31. marts 2007 om udvikling af landdistrikterne (landdistriktsloven), Lov nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven) og Lov om erhvervsfremme (Lovbekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010) skal ændres.

7. Konsekvenser

Forslag til nye samhørighedsforordninger skal ses i sammenhæng med forslaget til den flerårige finansielle ramme 2014 – 2020, som vil have væsentlige statsfinansielle konsekvenser i form af Danmarks årlige bidrag til EU's budget.

Forslaget skal ligeledes ses i sammenhæng med forslaget til ny forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne og forslaget til ny forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, samt forslag om forordning til den Europæiske Fond for Regionaludvikling, forordning om Territorielt Samarbejde, forordning om Grupper for Territorielt Samarbejde, forordning om den Europæiske Socialfond og forordning om Samhørighedsfonden.

Kommissionen lægger i sit opdaterede forslag, som bl.a. tager højde for optagelsen af Kroatien, op til, at der til samhørighedsfonden og strukturfondene anvendes 339 mia. euro i 2011 priser (ca. 2.525 mia. kr.) over perioden 2014-2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 pct. af EU's budget. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 51 mia. kr. over perioden 2014 til 2020 til finansieringen af EU's samhørighedspolitik.

For Den Europæiske Hav- og Fiskerifond lægger Kommissionen op til, at der anvendes ca. 6,9 mia. euro (ca. 51 mia. kr.) i 2011-priser for perioden 2014-2020. Under forudsætning af, at Danmark fortsat betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 138 mio. euro (1 mia. kr.) over perioden 2014 til 2020 til finansieringen af den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

For den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) lægger Kommissionen op til, at der i faste 2011-priser anvendes ca. 92 mia. euro (ca. 685 mia. kr.) for perioden 2014 – 2020. Under forudsætning af at Danmark fortsat betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 1,8 mia. euro (ca. 13,7 mia. kr.) over perioden 2014 til 2020 til finansieringen af den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Forslaget ventes at styrke beskyttelsesniveauet, idet bekæmpelse af klimaforandringer udover miljøbeskyttelse indgår både som tværgående hensyn og støtteværdigt formål i samhørighedspolitikken.

8. Høring

Forslaget har været i høring hos Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, DA, DI, SALLA, LO, FTF, Danske Handicaporganisationer, Forbrugerrådet, Kvinderådet, Sammenslutningen af Danske Småøer, Landbrug og Fødevarer, Danmarks Fiskeriforening, Danish Seafood As-

sociation, Dansk Akvakultur, Landdistrikternes Fællesråd, Greenpeace og WWF Danmark, Håndværksrådet, Finansrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AC, Danske Arkitektvirksomheder, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Tekniq, og de 6 regionale Vækstfora og Danmarks Vækstråd.

Danske Regioner ønsker, at samhørighedspolitikken fortsat omfatter alle regioner, hvorfor man er bekymret over, at regeringen ønsker en reduceret budgetramme for samhørighedspolitikken. Danske Regioner er som udgangspunkt positiv over for hovedarkitekturen i tilrettelæggelsen af den næste strukturfondsperiode mens man i forhold til tematisk koncentration fremhæver nødvendigheden af fleksibilitet i udmøntningen. Danske Regioner finder det tilfredsstillende, at der lægges stor vægt på flerniveaustyring af strukturfondsmidlerne, og at det i forordningen er nøje præciseret, at de regionale parter obligatorisk skal involveres i beslutningerne. Endeligt er det vigtigt at sikre, at forvaltningen af de nye programmer ikke bliver tungere end de nuværende.

Kommunernes Landsforening betoner, at det er vigtigt, at Danmark fortsat modtager støtte fra samhørighedspolitikken. Man er positiv overfor den nye planlægningsramme og ønsker, at kommunerne inddrages i udarbejdelsen af de nye partnerskabskontrakter; samtidigt bør kommunerne indgå i de lokale aktionsgrupper. Vedrørende støtte mellem-indkomstregioner frygter Kommunernes Landsforening, at dette kan svække incitamentet for videre udvikling. Kommunernes Landsforening støtter fokus på de ligestilling, miljø og klimaforandring som tværgående hensyn og ser gerne at proportionalitetsprincippet styrkes yderligere. Endeligt argumenterer Kommunernes Landsforening for øget dokumentation af de opnåede resultater.

Landbrug & Fødevarer er enige i, at de indsatser, der igangsættes via fondene skal ske koordineret, så det sikres, at de komplementerer hinanden. Det er ligeledes vigtigt, at indsatsen måles og evalueres, så den bedste effekt af pengene opnås. Det er dog helt afgørende, at det ikke resulterer i et administrativt tungt set-up. Endvidere bemærker Landbrug & Fødevarer, at ifølge forordningsforslaget art. 59, stk. 1 kan der ikke ydes 100 pct. tilskud til ansøgers bidrag i form af naturallier. Landbrug & Fødevarer mener, det i visse tilfælde bør være muligt at yde 100 pct. tilskud til ansøgers eget arbejde. Endelig finder Landbrug- og Fødevarer, at det er positivt, at forslaget giver mulighed for at yde tilskud til overhead (art. 58), idet man dog vurderer, at satserne er for lave til at dække de reelle indirekte omkostninger.

WWF finder, at samhørighedspolitikken har potentiale til at bidrage til en acceleration af den grønne omstilling og vækst. WWF opfordrer derfor den danske regering til at arbejde for, at både klima og biodiversitet bliver tværgående hensyn i samhørighedspolitikken, og at investeringer i energibesparelser, vedvarende energi, ressourceeffektivitet, forvaltning af biodiversitet og grøn infrastruktur prioriteres i alle regioner. WWF deler regeringens vurdering af, at Kommissionens forslag om at fastsætte målrettede betingelser, som skal opfyldes for at skabe effektive investeringer fra fondene, er positivt, herunder at finansiering kan suspenderes pga. manglende fremskridt i forhold til de aftalte mål i programmerne. WWF støtter ligeledes etableringen af en europæisk resultatreserve, som vil blive uddelt til de bedste projekter, efter gennemgang i 2017 og 2019 – hvor det selvfølgelig er væsentligt, at miljøkriterier indgår og vægtes i vurderingen af projekternes målopfyldelse.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Tyskland, Danmark, Nederlandene og UK har arbejdet sammen om, hvordan ”better spending” dagsordenen konkret kunne implementeres i MFF-forhandlingssporet. I lyset af den europæiske økonomiske krise sigter overvejelserne på at opnå en større vækst- og beskæftigelsesorientering af samhørighedspolitikken samt generelt bedre anvendelse af samhørighedsmidlerne. Det kan ikke afvises, at en konkret implementering af ”better spending” dagsordenen vil kræve genåbning af forhandlingsblokke, som er omfattet af den delvise generelle enighed.

Forhandlingslinjerne ventes fortsat i væsentligt omfang at blive tegnet mellem på den ene side flere af de store modtagere af samhørighedsmidler, som ønsker stor frihed i anvendelsen af midlerne og begrænset kontrol af de opnåede resultater, og på den anden side en række mindre modtagere, der i højere grad lægger vægt på effektivitet og resultatorientering.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet set samhørighedspolitikken og finder det hensigtsmæssigt at forbedre samhørighedspolitikken effektivitet ved at fokusere på at styrke beskæftigelsen og fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst – navnlig i Europas mindst velstående regioner, der modtager størstedelen af samhørighedsmidlerne. Udmøntningen af samhørighedspolitikken må ligeledes tage hensyn til nationale forskelle for at kunne blive mere effektiv.

Nærværende forslag til forordning fastlægger ikke budgetrammen for fondene. Der mindes dog om, at regeringen ønsker, at budgetrammen for samhørighedspolitikken og landbrugspolitikken reduceres væsentligt. Regeringen ser i den forbindelse gerne, at midlerne for samhørighedspolitikken i højere grad fokuseres på de mindst udviklede regioner på bekostning af de mere velstående regioner og overgangsregionerne. Danmark er således skeptisk over for etableringen af mellem-indkomstregioner.

Som udgangspunkt er regeringen positiv over for målsætningen i Kommissionens nye forslag om at forbedre effektiviteten af i de berørte politikker og støtter etablering af en fælles strategisk ramme og partnerskabskontrakt for udviklingsfondene under samhørighedspolitikken og Landdistriktsfonden og Hav- og Fiskerifonden.

En fælles planlægningsramme for de 5 fonde vil forbedre koordinationen af indsatsen under fondene og samtidigt styrke den politiske kontrol. Regeringen er i den sammenhæng positiv overfor, at partnerskabskontrakterne udmøntes gennem en stringent planlægningsproces, der er målrettet mod opfyldelsen af Europa 2020 målsætningerne, og at programmeringen underkastes kontrol fra Kommissionen.

Henset at store offentlige underskud og høj gældssætning samt økonomiske ubalancer hæmmer en gunstig økonomisk udvikling og høj beskæftigelse, må udvidelsen af makroøkonomisk konditionalitet vurderes positivt. Regeringen støtter derfor en udvidelse af den makroøkonomisk konditionalitet indenfor samhørighedspolitikken til også at omfatte strukturfondene, landdistriktsfonden og fiskerifonden og en udvidelse til andre processer og instrumenter i det økonomiske samarbejde, udover Stabilitets- og Vækstpagten, herunder proceduren for makroøkonomiske ubalancer, som Danmark er omfattet af. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at eventuelle beslutninger om suspension af EU-midler vedrørende et medlemsland træffes i Rådet og ikke af Kommissionen alene. Samtidigt er regeringen skeptisk overfor midlertidigt forøgede støttesat-

ser til kriseramte lande, idet dette kan svække deres incitament til at anvende samhørighedsmidlerne målrettet.

Regeringen støtter forslaget om at fastsætte målrettede betingelser, som skal tilvejebringes med henblik på at skabe grundlag for effektive investeringer fra fondene (ex ante og ex post konditionalitet) og etableringen af en resultatreserve, i det omfang, at disse tiltag bidrager til en mere effektiv anvendelse af midlerne og fortsat giver den fornødne fleksibilitet til sektorspecifikke indsatser.

Regeringen finder dog, at Kommissionens forslag bør suppleres således, at man tager udgangspunkt i en identifikation af succeskriteriske faktorer for de forskellige programmer i stedet for generelle og meget overordnede kontrollister, der kan vise sig ikke at være tilstrækkelig effektiv.

Regeringen støtter en øget resultatorientering af samhørighedspolitikken og en styrkelse af evaluering af programmerne. I det omfang, at det kan dokumenteres under anvendelse af rimelige ressourcer, bør de enkelte programmer gøre rede for, i hvilket omfang de har bidraget til opnåelsen af målsætningerne under Europa 2020 strategien. Dette gælder især for konvergensregionerne, der modtager de største midler.

Regeringen er positiv overfor en øget anvendelse af finansielle instrumenter, da dette kan bidrage til at opnå en større effekt indenfor en reduceret budgetramme. Regeringen ønsker ligeledes, at reglen om automatisk betalingsfrigørelse ikke svækkes yderligere.

Regeringen støtter tematisk koncentration som middel til mere effektivt at fremme beskæftigelse og økonomisk vækst gennem fokus på innovation, konkurrenceevne, grøn omstilling, bekæmpelse af klimaforandringer og ressourceeffektivitet. Derfor er regeringen også positiv over for Kommissionens forslag til et nyt bilag 1, som understreger fokuseringen på ovennævnte områder.

Regeringen ser således gerne, at samhørighedsmidlerne i højere grad end i dag målrettes til støtte af den EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi (Europa2020) samt tiltag med europæisk merværdi, for eksempel indenfor energiområdet. Investeringer i vækst og beskæftigelse bør være en mulighed inden for alle temaer, for eksempel i form af tværgående prioriteter.

Regeringen ser gerne, at proportionalitetsprincippet fremhæves stærkere og at mindre programmer således opnår den nødvendige fleksibilitet til at rette imod de enkelte regioners udfordringer og muligheder.

Regeringen lægger vægt på, at det tilstræbes, at den nye struktur for programmeringen ikke gør forvaltningen tungere end det nuværende system. Reglerne for støtteberettigelse bør forenkles yderligere og kontrollen af programmer bør differentieres på baggrund af de opnåede resultater – under hensyntagen til principperne for sund finansforvaltning. Kommissionens forslag om forenkling i forhold til støttemodtagere er positivt, men bør også omfatte forvaltningsmyndighederne; navnlig for konkurrenceevneregioner, der modtager forholdsvis små midler.

Regeringen støtter ”better spending” initiativet, idet man finder, at de mange strukturfondsmidler i højere grad end hidtil bør bidrage til at skabe vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets partier (i afventen af Folketingets Europaudvalgs konstituering) den 7. oktober 2011 samt for Folketinget Europaudvalg den 9. december 2011, den 20. april 2012, den 22. juni 2012, den 12. oktober 2012 og den 16. november 2012. Der er fremsendt grund- og nærhedsnotat den 21. november 2011.

2. Statutten for EU-Domstolen (udvidelse af antallet af dommere ved Retten)

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

I opfølgning af resultaterne fra det danske formandskab vedr. reformen af EU-Domstolen fremlagde det cypriotiske formandskab sidst i oktober 2012 et kompromisforslag vedr. det udestående spørgsmål om forøgelse af antallet af dommere ved Retten. Forslaget skal vedtages som en ændring af Domstolens statut efter den almindelige lovgivningsprocedure, der dog skal ses i sammenhæng med, at udnævnelse af dommere foretages af medlemsstaterne efter fælles overenskomst. Drøftelser på arbejdsgruppeniveau og i Coreper har vist, at medlemslandene står langt fra hinanden, og at heller ikke det seneste kompromisforslag synes at kunne samle opbakning. Formandskabet forventer derfor ikke, at sagen kan løses på rådsmødet, der derimod blot kortfattet forventes at konstatere, at der ikke kan samledes opbakning om en model for øgede dommer-ressourcer til Retten.

2. Baggrund

I gennem de seneste år er der sket en kontinuerlig og markant stigning i antallet af sager ved EU-Domstolen. Særligt EU's udvidelser i 2004 og 2007 har bidraget væsentligt ved såvel flere direkte sager som præjudicielle forelæggelser. Andre faktorer har været ikrafttræden af Lissabontraktaten, en øget lovgivningsmæssig aktivitet og øget aktivitet i EU-agenturer, ikke mindst i EU's varemærkeagentur (OHIM). Sagerne er samtidigt præget af stigende kompleksitet og øget teknisk indhold. Tendensen ventes at fortsætte. Resultatet har været en støt stigende sagsbehandlingstid over de seneste 10 år.

EU-Domstolen har søgt at forenkle og effektivisere sine arbejdsmetoder og administration og har herved opnået en væsentlig gevinst. Dette ses klart på sagsbehandlingstiden for Domstolen, der er nedbragt til et gennemsnit på 16 måneder pr. sag i 2010 fra 25,5 måneder pr. sag i 2003.

Sagsbehandlingstiden ved Retten er med 24,7 måneder pr. sag i gennemsnit væsentligt højere, hvilket bl.a. må tilskrives sagernes mere tekniske karakter. Sagsbehandlingstiden er dog indenfor visse kategorier af sager væsentlig højere; 42,5 måneder for statsstøttesager og 56 måneder for de øvrige konkurrencesager. Samtidig er der igennem nu flere år ved Retten årligt anlagt flere nye sager, end der afsluttes.

3. Formål og indhold

I lyset af navnlig den fortsatte stigning i sagsmængden fremsatte EU-Domstolen den 28. marts 2011 en række forslag til ændring af statutten for EU-Domstolen med henblik på forenkling og effektivisering af sagsgangen.

EU-Domstolens forslag vedr. selve Domstolen havde til formål i særlig grad at forenkle arbejdet, aflaste præsidenten og sikre en bredere rotation og involvering i arbejdet i Store Afdeling. Vedr. Personaleretten var der tale om forslag med henblik på at sikre, at Personalerettens arbejde ikke sinkes ved dommers længerevarende fravær i situationer, der ikke i dag er forudsat i statutten. Disse to elementer i EU-Domstolens samlede oplæg blev færdigbehandlet og endeligt vedtaget under det danske formandskab.

Det sidste element i reformpakken angik Domstolens forslag om at øge antallet af dommere ved Retten fra nuværende 27 til 39, altså ekstra 12 dommere. Forhandlingerne om dette element overgik til det cypriotiske formandskab, der den 26. oktober 2012 fremlagde et kompromisforslag.

Kompromisforslaget indebærer en forøgelse af antallet af dommere ved Retten med 9. Sammenholdt med effektiviseringstiltag, herunder navnlig en kommende revision af Rettens procesreglement, finder formandskabet, at 9 ekstra dommere vil være tiltrækkeligt til at løse Rettens udfordringer på kort til mellemlang sigt, idet der samtidig tages skyldigt hensyn til den aktuelle stramme budgetmæssige situation.

I tilknytning til ændringen af Domstolens statut med henblik på forøgelse af antallet af dommere ved Retten skal der opnås en politisk forståelse blandt medlemsstaterne om modellen for udpegningen af de ekstra dommere.

De eksisterende 27 dommere ved Retten udpeges af de enkelte regeringer og efter fælles overenskomst, jf. artikel 254, stk. 2, TEUF. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år.

Formandskabet foreslår at følge princippet om fuld rotation og med delvis fornyelse hvert tredje år ved udpegning af de ekstra 9 dommere, dog således at den ekstra dommer fra de seks store lande (Tyskland, Frankrig, UK, Spanien, Italien og Polen) får to perioder à 6 år. For øvrige medlemslande gælder udpegningen af den ekstra dommer for 6 år.

Forslaget om ændring af Domstolens statut med henblik på at udvide antallet af dommere ved Retten har hjemmel i artikel 281, stk. 2, TEUF (den almindelige lovgivningsprocedure). Udnævnelse af dommere foretages af medlemsstaterne efter fælles overenskomst, jf. artikel 254, stk. 2 TEUF.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om kompromisforslaget. Europa-Parlamentet har tidligere indikeret støtte til EU-Domstolens ønske om udvidelse af antallet af dommere ved Retten og en fortsat fleksibilitet i forhold til den model for udpegning af de ekstra dommere, der måtte kunne blive enighed om blandt medlemslandene.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Ifølge formandskabets beregninger, der baserer sig på Domstolens oplysninger, vil kompromisforslaget med udpegning af 9 ekstra dommere medføre en udgift på EU's budget på 10.235.250 euro svarende til ca. 76,8 mio. kr. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved forslaget på godt 1,5 mio. kr.

Der er imidlertid ikke med kompromisforslaget taget stilling til, hvordan udgiften mere præcist finansieres. Dette spørgsmål overlades til de aktuelle, generelle budgetforhandlinger.

8. Høring

Domstolens oprindelige reformoplæg blev sendt til høring hos domstolene og Domstolsstyrelsen. Højesteret, Københavns Byret og Domstolsstyrelsen svarede, at man ikke havde bemærkninger til oplægget. Sø- og Handelsretten svarede, at man anbefalede, at man fra dansk side støttede Domstolens oplæg.

Formandskabets kompromisforslag har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke enighed om formandskabets kompromisforslag på embedsmandsniveau.

Det kommende irske formandskab har ladet forstå, at man ikke ser alternativer til det cypriotiske formandskabs kompromisforslag, og derfor ikke agter at forfølge sagen, hvis kompromisset falder.

Formandskabets forventninger til sagens behandling på det kommende rådsmøde er derfor, at Rådet kortfattet og om muligt uden yderligere debat konstaterer, at der ikke kan samles enighed om en model for øgede dommer-ressourcer til Retten.

Baggrunden er, at drøftelser på både arbejdsgruppeniveau og i Coreper har vist, at medlemslandene ligger langt fra hinanden og insisterer på modeller, der er uforenelige.

Nogle lande finder således, at 6 ekstra dommere er tilstrækkeligt, idet disse lande lægger stor vægt på de budgetmæssige implikationer. Andre ser gerne et højere antal end de foreslåede 9 ekstra dommere, og flere peger på 12, således som EU-Domstolen selv har foreslået. Nogle få ønsker 14 ekstra dommere under henvisning til, at det vil udgøre halvdelen af antallet af nuværende dommere, når Kroatiens dommer medregnes.

En række mindre medlemslande lægger afgørende vægt på, at udpegningen sker med fuld lighed, dvs. alle landes ekstra dommer sidder i seks år. Nogle af de store lande lægger omvendt afgørende vægt på, at disse lande tildeles et permanent ekstra dommersæde henset til, at disse lande genererer den største sagsmængde til Retten.

Enighed om udvælgelsesmetoden vil være en forudsætning for vedtagelse af forslaget til ændring af Statutten.

På baggrund af EU-Domstolens oprindelige forslag afgav Kommissionen sin udtalelse i medfør af TEUF, art. 281, den 3. oktober 2011, dokument KOM (2011) 596. Kommissionen har på arbejdsgruppeniveau indikeret opbakning til formandskabets kompromis.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side lægger man vægt på en velfungerende og effektiv EU-Domstol og er på det grundlag positivt indstillet i forhold til forslag til forbedring og effektivisering af sagsgangen. Fra dansk side anerkendes samtidig de skridt, der allerede er taget ved EU-Domstolen, om end netop

sagsbehandlingstiden ved Retten fortsat udgør det største problem. Sagsbehandlingstiden ved Retten er navnlig betydningsfuld for borgere og virksomheder og er væsentlig ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv.

Fra dansk side indtog man en positiv indstilling over for Domstolens forslag til reforminitiativer, herunder om forøgelse af antallet af dommere ved Retten. I den forbindelse har man fra dansk side lagt vægt på, *at* der ved forøgelse af antallet af dommere ved Retten sikres en afbalanceret sammensætning blandt medlemsstaterne, *at* EU-domstolen fortsat prioriterer interne effektiviseringstiltag og, *at* udgifterne forbundet med ansættelsen af ekstra dommere finansieres via omprioriteringer inden for EU-Domstolens eksisterende budget.

Formandskabets forslag er udtryk for et kompromis, som man fra dansk side kan stille sig positiv over for.

Fra dansk side vil man derfor med beklagelse kunne tilslutte sig den forventede konstatering af, at der ikke kan opnås enighed om at tilføre Retten ekstra dommer-ressourcer.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 23. marts 2012 til forhandlingsoplæg.

3. Europæisk semester: Præsentation af den årlige vækstundersøgelse

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rammen for de økonomiske samarbejdsprocesser i EU, det europæiske semester, indledes med den "Årlige vækstundersøgelse" (Annual Growth Survey, AGS), som udarbejdes af Kommissionen. Vækstundersøgelsen for 2013 ventes offentliggjort den 28. november 2012. Undersøgelsen ventes i sin form i hovedtræk at ligne den seneste vækstundersøgelse, der blev offentliggjort i november 2011. Vækstundersøgelsen vil blive præsenteret af Kommissionen på Det Generelle Rådsmøde den 11. december 2012 og ventes efterfølgende substansbehandlet i relevante rådsformationer frem mod mødet i Det Europæiske Råd i marts 2013.

2. Baggrund

Under det danske formandskab gennemførtes for første gang rammen for de økonomiske samarbejdsprocesser i EU, det europæiske semester, efter ikrafttrædelsen af det reformerede økonomiske samarbejde, herunder de styrkede finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten og det nye samarbejde om makroøkonomiske ubalancer. Formålet med det europæiske semester er at styrke "ex ante koordinationen" af den økonomiske politik, dvs. at sikre drøftelser af EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af national politik i lyset af, at den økonomiske politik i det enkelte land kan have indflydelse på de øvrige lande.

Det europæiske semester påbegyndes med Kommissionens offentliggørelse og Rådets drøftelser af den årlige vækstundersøgelse. Vækstundersøgelsen er tænkt som et redskab, der skal sikre grundige fælles drøftelser af EU's økonomiske udfordringer, og som skal danne grundlag for de økonomiske anbefalinger til EU-landene.

Vækstundersøgelsen og rådskonklusionerne fra hhv. Rådet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (ECOFIN) og Rådet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EPSCO) vil blive forelagt for EU's stats- og regeringschefer på Det Europæiske Råd i marts 2013. Dette afslutter den første del af det europæiske semester. Herefter udarbejder og fremlægger EU-landene deres stabilitets- og konvergensprogrammer med mellemfristede økonomisk-politiske planer samt deres nationale reformprogrammer i april 2013. På grundlag af landenes programmer skal Kommissionen fremlægge forslag til landespecifikke anbefalinger til de enkelte EU-lande, som DER skal tilslutte sig på topmødet i juni 2013, og ECOFIN endeligt skal vedtage. Dette vil afslutte den anden del af det europæiske semester.

3. Formål og indhold

Kommissionen ventes på Det Generelle Råd den 11. december 2012 at præsentere vækstundersøgelsen for 2013, som i hovedtræk ventes at ligne vækstundersøgelsen for 2012. Vækstundersøgelsen 2013 ventes således at redegøre for de makroøkonomiske og strukturelle økonomiske udfordringer for EU og at komme med en række overordnede anbefalinger til EU-landene. Vækstundersøgelsen ventes endvidere at adressere EU's vækststrategi, Europa 2020-strategien, ved en gennemgang af fremskridtene for strategiens målsætninger. Endelig ventes vækstundersøgelsen at behandle Europlus-pagten og de mål og tiltag, som de deltagende lande har forpligtet sig til i henhold til denne.

Vækstundersøgelsen 2012 bestod af en overordnet rapport samt fire delrapporter, der adresserede hhv. Europa 2020-strategien, de makroøkonomiske udfordringer, de beskæftigelsesmæssige udfordringer og forpligtelserne i relation til Europlus-pagten. I vækstundersøgelsen lagde Kommissionen op til at man – på såvel nationalt plan som EU-plan – især havde fokus på 1) fortsættelse af en differentieret og væksthæmmende finanspolitisk konsolidering, 2) genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet, 3) fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden, 4) håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen, samt 5) modernisering af den offentlige forvaltning.

Vækstundersøgelsen 2013 ventes offentliggjort ultimo november 2012 og forventes substansbehandlet i relevante rådsformationer frem mod Det Europæiske Råd i marts 2013.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning gennem en konsistent implementering af reglerne bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet, og sikrer en bæredygtig vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Den årlige vækstundersøgelse forventes offentliggjort ultimo november 2012. EU-landene ventes generelt at tage præsentationen af den årlige vækstundersøgelse til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at tage præsentationen af den årlige vækstundersøgelse til efterretning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. Forberedelse af DER den 13. – 14. december 2012 (udkast til DER-konklusioner)

15630/12

Nyt notat.

1. Resumé

Hovedvægten for mødet i Det Europæiske Råd (DER) den 13. – 14. december 2012 vil være på en række økonomiske emner, primært den endelige rapport om styrkelse af den økonomiske og Monetære Union og forslaget om en fælles europæiske banktilsynsmekanisme samt en drøftelse af Job- og Vækstpagten. Derudover ventes Det Europæiske Råd at behandle forsvarsanliggender og udvidelsen, ligesom der afhængigt af udviklingen vil kunne komme yderligere emner på dagsordenen.

2. Baggrund

Mødet i Det Europæiske Råd den 13. – 14. december 2012 er et ordinært møde. I henhold til gældende praksis forbereder Rådet (almindelige anliggender) Det Europæiske Råds møder.

3. Formål og indhold

Hovedfokus for mødet i Det Europæiske Råd den 13. – 14. december 2012 vil være på en række økonomiske emner:

Formanden for Det Europæiske Råd, Van Rompuy vil i opfølgning af Det Europæiske Råd den 28.-29. juni og Det Europæiske Råd den 18. – 19. oktober 2012 fremlægge den endelige rapport om sit arbejde vedrørende styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Union. Arbejdet har fire hovedspor: En integreret finansiel ramme ("bankunion"), integreret finanspolitisk ramme ("finanspolitisk union"), integreret ramme for økonomisk politik samt styrket demokratisk legitimitet.

I forlængelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18. – 19. oktober 2012 og på grundlag af status efter rådsmødet (ECOFIN) den 4. december vil Det Europæiske Råd evaluere fremskridtene for så vidt angår forslaget om en fælles europæisk banktilsynsmekanisme og andre vigtige lovgivningsforslag og om nødvendigt udstikke yderligere retningslinjer.

Det Europæiske Råd vil ligeledes behandle Job- og Vækstpagten, som indeholder en lang række tiltag på nationalt og europæisk niveau med hensyn på at fremme vækst og beskæftigelse. Det Europæiske Råd vil evaluere fremskridtene på de 12 prioriterede forslag i Akten for Det Indre Marked og udstikke yderligere retningslinjer for så vidt angår Akten for Det Indre Marked II.

Under andre emner vil Det Europæiske Råd blandt andet vedtage korte konklusioner som udstikker retningslinjerne for den substantielle forsvarsdebat, som vil finde sted på Det Europæiske Råd i december 2013.

Det Europæiske råd ventes derudover at notere sig status for udvidelsen og om nødvendigt give vejledning om særlige tiltrædelseslande. Det er på nuværende tidspunkt ikke forventningen, at der vil blive tale om substansbehandling på Det Europæiske Råd. Afhængigt af udviklingen kan der desuden ventes en drøftelse af aktuelle udenrigspolitiske emner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Overvejelser om nærhedsprincippet er ikke relevante.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Det Europæiske Råd den 13. – 14. december 2012 ventes ikke i sig selv at indebære statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget, for samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Det er dog muligt, at Det Europæiske Råd vil blive fulgt op af konkrete retsakter, målsætninger, konklusioner eller andet, der vil kunne få sådanne konsekvenser. Disse kan dog ikke vurderes på nuværende tidspunkt.

8. Høring

Sagen ventes ikke sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andres landes holdninger kendes ikke på nuværende tidspunkt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter op om det styrkede fokus på europæisk økonomi.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 16. november 2012.

5. Endossering af det næste trio-formandskabsprogram

KOM dok foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet ventes at godkende programmet for Rådet fra 1. januar 2013 til 30. juni 2014 udarbejdet af det kommende irske, litauiske og græske formandskab og den faste formand for Udenrigsrådet, også benævnt "trioformandskabsprogrammet".

2. Baggrund

I 2006 besluttede Rådet at fremme et tættere samarbejde og koordination mellem de nationale formandskaber. Det førte til indførelse af de såkaldte trioformandskaber, herunder udarbejdelse af et fælles 18-måneders program for Rådet.

Trioformandskabsprogrammet erstatter ikke de nationale formandskabsprogrammer, men redegør med udgangspunkt i Kommissionens arbejdsprogram for de overordnede rammer for Rådets arbejde og opregner de sager, der efter planen vil skulle behandles inden for de forskellige rådsformationer.

Det vil fortsat være op til de nationale formandskaber at formulere de særlige politiske prioriteter for deres nationale formandskaber i det nationale formandskabsprogram. Erfaringen viser, at prioriteterne for Rådets arbejde under de enkelte formandskaber fortsat fastlægges i de nationale formandskabsprogrammer.

Trioprogrammet er udarbejdet på baggrund af rådsbeslutning 2009/0881 af 1. december 2009.

3. Formål og indhold

Arbejdsprogrammet foreligger endnu ikke.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Ikke relevant.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Trioformandskabsprogrammet skal vedtages ved enstemmighed i Rådet. Det er forventningen, at trioformandskabsprogrammet vil blive vedtaget.

10. Regeringens generelle holdning

Det forventes, at regeringen vil kunne støtte op om trioformandskabsprogrammet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

6. EU's udvidelse

KOM (2012) 0600, KOM (2012) 0601, KOM (2012) 0602

Nyt notat

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte status for EU's udvidelse på basis af Kommissionens årlige udvidelsespakke, der gør status for EU's forhold til tiltrædelseslandet Kroatien og de fem kandidatlande (Tyrkiet, Island, Montenegro, FYROM/Makedonien og Serbien) samt de tre potentielle kandidatlande (Kosovo, Bosnien-Hercegovina og Albanien). Rådet ventes i den forbindelse at vedtage rådskonklusioner.

2. Baggrund

Rådet (almindelige anliggender) ventes at drøfte status for EU's udvidelse på basis af Kommissionens årlige udvidelsespakke, som blev fremlagt den 10. oktober 2012. Udvidelsespakken indeholder et overordnet strategidokument om EU's udvidelse, en overvågningsrapport om tiltrædelseslandet Kroatien, fremskridtsrapporter for kandidatlandene Tyrkiet, Island og Montenegro med hvem forhandlinger er indledt, for kandidatlandene Serbien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien (FYROM) samt for de potentielle kandidatlande Bosnien-Hercegovina og Albanien, og endelig et såkaldt feasibility-studie om indledningen af forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale (SA-aftale) med Kosovo.

Et hovedtema for dette års rapporter er i overensstemmelse med den nye tilgang i udvidelsesforhandlingerne udfordringerne under kap. 23 (domstole og fundamentale rettigheder) og kap. 24 (retfærdighed, sikkerhed og frihed). Desuden har Kommissionen vægtet regionalt samarbejde og økonomisk fremgang højt. Kommissionen fremhæver udvidelsens fortsatte betydning som drivkraft bag politiske og økonomiske reformer i kandidatlandene og stabilitet og velstand på det europæiske kontinent. Kommissionen understreger endvidere vigtigheden af at fastholde troværdigheden i udvidelsesprocessen, herunder at kandidatlandene leverer på reformerne, og at EU – som demonstreret med Kroatien, Montenegro og Serbien – lever op til sine forpligtelser om at landenes EU-perspektiv er baseret på egne meritter. Kommissionen vurderer, at de fleste af landene har gjort gode fremskridt ift. det lange seje træk på reformdagsordenen.

Grundlaget for optagelsesforhandlingerne er fortsat en opstrammet forhandlingsramme, hvor resultatet ikke er givet på forhånd. Forhandlingsrammen giver mulighed for at opstille benchmarks for åbning og lukning af de enkelte forhandlingskapitler, og den fremhæver EU's evne til at optage nye medlemslande.

Kroatien

Kroatien bliver den 1. juli 2013 medlem af EU, såfremt alle 27 EU-lande og Kroatien forinden har tilendebragt deres respektive ratifikationsprocedurer og rettidigt har deponeret ratifikationsinstrumenterne.

For tiltrædelseslandet Kroatien skal Kommissionen i henhold til tiltrædelsesaktens art. 36 nøje overvåge alle de forpligtelser, som Kroatien har påtaget sig under optagelsesforhandlingerne med særligt fokus på konkurrencepolitik, retsvæsen og grundlæggende rettigheder samt frihed, sikkerhed og retfærdighed. Kommissionen fastslår i sin overvågningsrapport, at Kroatien fortsat har

gjort fremskridt mht. at vedtage og implementere EU-lovgivning, og at der er opnået en betydelig afstemning med EU's *acquis*. På et begrænset antal udestående spørgsmål er der behov for yderligere indsats frem mod kroatisk medlemskab per 1. juli 2013. Kommissionens sidste overvågningsrapport forventes fremlagt ultimo marts 2013.

Island

Island indgav sin medlemsansøgning i juli 2009, og forhandlingerne med Island blev formelt åbnet i juli 2010. Det er klart, at Island i kraft af sin langvarige demokratiske tradition og sin deltagelse i EØS-samarbejdet og Schengen-samarbejdet har et andet udgangspunkt for forhandlingerne end de øvrige kandidatlande og potentielle kandidatlande. Kommissionen fremhæver da også i sin fremskridtsrapport den gode fremdrift i forhandlingerne med Island. 21 ud af 35 forhandlingskapitler er således allerede åbnet, og der forventes åbning af yderligere kapitler ved en tiltrædelseskonference i december 2012. 10 kapitler er provisorisk lukket.

Island har dog på en række punkter fortsat et arbejde at gøre med at leve op til EU's *acquis*. Der udestår forhandlinger om en række både politisk og teknisk vanskelige emner, herunder bl.a. områderne fiskeri, finansielle tjenesteydelser, kapitalens fri bevægelighed, landbrug og egnsudvikling, miljø (beskyttelse af hvaler, sæler og vilde fugle), fødevarerikkerhed og veterinær og phytosanitær politik, skat og told.

Tyrkiet

Optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet blev åbnet i 2005. Forhandlingerne skrider imidlertid kun langsomt fremad. Ud af i alt 35 kapitler er 12 kapitler åbnet og 1 midlertidigt lukket. 8 kapitler er i medfør af Rådets konklusioner fra 2006 fastfrosset på grund af Tyrkiets manglende efterlevelse af tillægsprotokollen til Associeringsaftalen (som udstrækker EU-Tyrkiet Associeringsaftalen til at omfatte de ti nye medlemslande, herunder Cypern), og yderligere 13 kapitler er bilateralt blokeret af medlemslande.

Kommissionen understreger i fremskridtsrapporten, at Tyrkiet - med henvisning til landets dynamiske økonomi, strategiske placering og vigtige regionale rolle - er et nøgleland for EU, og at både EU og Tyrkiet har en gensidig interesse i skabe fornyet momentum i optagelsesforhandlingerne. Kommissionen krediterer i den forbindelse Tyrkiet for sit fortsatte engagement i udvidelsesprocessen gennem landets aktive støtte til den såkaldt positive dagsorden, der blev igangsat under dansk formandskab og har til formål at styrke forholdet mellem EU og Tyrkiet på en lang række områder som politisk reform, visa, integration samt i forhold til udenrigspolitikken.

Kommissionen udtrykker imidlertid bekymring i forhold til Tyrkiets fortsatte overholdelse af det politiske kriterium særligt vedrørende respekt for fundamentale rettigheder. I den forbindelse peges særligt på den bekymrende situation på medieområdet og ytringsfrihed. Positivt peges på det fortsatte arbejde for at udarbejde en ny forfatning for Tyrkiet, men det bemærkes samtidig, at det kurdiske spørgsmål udgør en udfordring for demokratiet i landet.

Kommissionen understreger, at Tyrkiets beslutning om at nedfryse relationerne til det cypriotiske formandskab og den uløste Cypern-konflikt udgør en hindring for fremdrift i tiltrædelsesforhandlingerne. Der er behov for et reelt engagement for at finde en løsning på Cypern-konflikten. Kommissionen udtrykker også håb om snarligt fremskridt i forhold til tilbagetagelsesaftalen med

EU i form af – i første omgang - tyrkisk undertegnelse samt vedtagelse af skridt hen imod visumliberalisering med Tyrkiet.

Montenegro

Der er tale om første fremskridtsrapport for Montenegro, siden EU åbnede optagelsesforhandlinger i juni måned. Kommissionen fokuserer i overensstemmelse med den nye tilgang i udvidelsesforhandlingerne på udfordringerne under kap. 23 (domstole og fundamentale rettigheder) og kap. 24 (retfærdighed, sikkerhed og frihed). Særligt fremhæves behovet for implementering af lovgivning og etablering af en solid 'track-record' inden for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet. Montenegro og Kommissionen er aktuelt i gang med den omfattende og tekniske screeningsproces, der går forud for beslutning om åbning af forhandlinger af de enkelte kapitler. Det kan ikke udelukkes, at det være muligt at åbne et første kapitel (kap. 25, videnskab og kultur) ved en tiltrædelseskonference i indeværende år.

FYROM/Makedonien

Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien (FYROM) fik allerede i december 2005 tildelt kandidatstatus, men der er endnu ikke indledt optagelsesforhandlinger med landet på grund af den uløste navnestrid med Grækenland. Kommissionen har i forbindelse med fremskridtsrapporten for fjerde gang anbefalet forhandlingsstart med FYROM/Makedonien og understreget, at forhandlingsstart ikke bør afvente en løsning på navnespørgsmålet, der i stedet bør håndteres i en tidlig fase af optagelsesforhandlingerne. Kommissionen fremhæver, at højniveaudialogen mellem Kommissionen og regeringen har medført et skarpere fokus på resultater, og at landet i tilstrækkelig grad lever op til både politiske og økonomiske kriterier. Kommissionen fremhæver dog samtidig behovet for en yderligere indsats f.eks. bl.a. korruptionsbekæmpelse og rule of law.

Serbien

Serbien blev tildelt kandidatstatus i marts 2012. I slutningen af juli fik Serbien ny regering. Valget og regeringsdannelsen førte til en midlertidig stilstand i reformarbejdet. Kommissionen noterer sig i fremskridtsrapporten, at Serbien fortsat er på rette vej i forhold til i tilstrækkelig grad at opfylde de politiske kriterier og betingelserne for en SA-aftale, men at der fortsat udestår behov for reformer inden for retsvæsenet, det regionale samarbejde, økonomien, rettigheder for sårbare grupper og Centralbankens uafhængighed. Som det også var tilfældet i rådskonklusionerne fra 2011 tillægges en forbedring af forholdet til Kosovo afgørende vægt for, at Serbien kan bevæge sig videre mod opstart af optagelsesforhandlinger. Fra serbisk side har man i løbet af efteråret indvilget i at indgå i en politisk og statusneutral dialog med Kosovo på højeste niveau (premierminister) faciliteret af udenrigsrepræsentant Ashton som opfølgning på den i 2011 igangsatte tekniske dialog. Der har indtil videre været afholdt to fællesmøder med et tredje på vej i december. På baggrund heraf er der nu skabt momentum i implementeringen af de allerede indgåede aftaler med et synligt substantielt bidrag inden for IBM (integrated border/boundary management) til december som et af de tunge områder. Der lægges i rådskonklusionerne fra 2011 endvidere vægt på, at der også opnås aftaler inden for energi og telekommunikation, lige som fremskridtsrapporten lægger op til, at der tages hul på at finde en løsning på det nok mest problematiske emne i dialogen, en løsning for Nordkosovo, der fortrinsvist bebos af Kosovo-serbere. Kommissionen anbefaler, at normaliseringen af forholdet mellem Serbien og Kosovo indgår i Serbiens fremtidige optagelsesforhandling.

Albanien

Albanien søgte i 2009 om medlemskab af EU. Kommissionens udtalelse sidste år lagde ikke op til en tildeling af kandidatstatus, før en række reformer var igangsat. Dette års fremskridtsrapport fremhæver, at situationen er forbedret i Albanien. En konstruktiv dialog mellem regeringen og oppositionen med fokus på vedtagelse af valg- og parlamentariske reformer har næsten fjernet det politiske dødvande. Landet har endvidere gjort fremskridt på en række af de af Kommissionen opstillede nøgleprioriteter for kandidatstatus og åbning af optagelsesforhandlinger. Kommissionen har ikke direkte anbefalet kandidatstatus til Albanien, men har brugt en formulering om, at man anbefaler kandidatstatus betinget af fremskridt på kerneområderne retsvæsen, offentlig administration og parlamentariske procedurer, hvorefter man vil fremlægge en ny rapport. Afholdelse af et frit og fair parlamentsvalg i 2013 fremhæves af Kommissionen som betingelse for indledning af optagelsesforhandlinger.

Bosnien-Hercegovina

Bosnien-Hercegovina har endnu ikke ansøgt om medlemskab af EU. EU og Bosnien-Hercegovina underskrev i 2008 en SA-aftale, som vil systematisere dialogen om påkrævede reformer inden for bl.a. økonomi, retsvæsen og korruptionsbekæmpelse. Aftalen er imidlertid endnu ikke trådt i kraft, idet EU har stillet krav om, at der forinden gøres en troværdig indsats for at bringe landets forfatning i overensstemmelse med den Europæiske Menneskerettighedskonvention - det vil sige efterlevelse af den såkaldte "Sejdic-Finci-afgørelse", som fastslår, at alle etniske minoriteter (og ikke kun serbere, kroater og bosniakker) skal kunne vælges til politiske embeder. Efter forårets spæde tegn på, at 2012 kunne markere et vendepunkt for Bosnien-Hercegovina, faldt den politiske konsensus over sommeren til jorden frem mod afholdelsen af kommunalvalg i oktober. Kommissionen konstaterer på den baggrund i fremskridtsrapporten, at reformtempoet har været ujævnt, og at betingelserne for en ikrafttrædelse af SA-aftalen og en troværdig ansøgning om EU-medlemskab endnu ikke er opfyldt.

En særsomt problemstilling knytter sig til den internationale tilstedeværelse i Bosnien-Hercegovina. De fleste EU-lande mener, at Den Høje Repræsentants kontor (OHR), der blev oprettet for at overvåge overholdelsen af Dayton-aftalerne i 1995, bør reduceres og flyttes ud af Bosnien-Hercegovina for at ansvarliggøre de lokale politikere og styrke EU's mulighed for at understøtte de nødvendige reformer. EU's udenrigsministre besluttede i marts 2011 at styrke EU's hidtidige tilgang til Bosnien-Hercegovina, og EU's delegationschef i landet, danskeren Peter Sørensen, har efterfølgende fået styrkede beføjelser med overflytningen af rollen som EU særlig repræsentant fra Den Høje Repræsentant (OHR) til EU-delegationschefen.

Kosovo

I forbindelse med tildeling af kandidatstatus til Serbien i marts 2012, enedes Rådet om at igangsætte en forundersøgelse for en SA-aftale med Kosovo. En SA-aftale er det centrale omdrejningspunkt for det enkelte Balkanlands forhold til EU og kernen i den proces, som kan føre til optagelsesforhandlinger og senere medlemskab af EU. Kommissionen konkluderer i sin fremskridtsrapport, at Kosovo er rede til at påbegynde forhandlinger om en SA-aftale, og vil fremlægge forhandlingsdirektiver, når en række – ikke uoverstigelige - kriterier inden for bl.a. retsvæsenet, offentlig forvaltning, handel, integration af minoriteter er opfyldt. Der lægges endvidere vægt på, at Kosovo fortsætter med at implementere aftaler med Serbien i god tro og engagerer sig i den fortsatte EU-faciliterede dialog. Der vurderes ikke at være juridiske hindringer i vejen for indgåelse af en aftale mellem EU og Kosovo, om end anerkendelsesproblematikken kan risi-

kere at vanskeliggøre en beslutning i Rådet. Der er fortsat 5 EU-lande (Spanien, Rumænien, Grækenland, Cypern og Slovakiet), der ikke anerkender Kosovo.

3. Formål og indhold

Rådet (almindelige anliggender) ventes at drøfte status for udvidelsen på grundlag af Kommissionens årlige udvidelsespakke fremlagt den 10. oktober 2012. Der ventes vedtaget rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om fremskridtsrapporterne.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant. Fsva. Kroatien bemærkes dog, at tiltrædelsestraktaten vil skulle ratificeres ved lov. Regeringen forventer at fremsætte lovforslag herom i februar 2012.

7. Konsekvenser

Vedtagelsen af rådskonklusioner om udvidelsespakken og evt. tildeling af kandidatstatus/åbning af forhandlinger i forhold til visse lande indebærer ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget, for samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Der vil dog blive tale om konsekvenser for EU's budget og dermed også statsfinansielle konsekvenser i forbindelse med, at nyoptagede lande vil tage del i EU's politikker på lige fod med de andre medlemslande.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det ventes, at medlemslandene generelt vil byde Kommissionens udvidelsespakke velkommen og støtte det styrkede fokus på udfordringerne under kap. 23 (domstole og fundamentale rettigheder) og kap. 24 (retfærdighed, sikkerhed og frihed).

Der forventes fsva. Kroatien og de lande, hvormed der er indledt optagelsesforhandlinger (Island, Tyrkiet og Montenegro), generelt at kunne opnå enighed om en konklusionstekst, der noterer sig landenes respektive fremskridt og fortsatte udfordringer i optagelsesprocessen. Fsva. Tyrkiet vil det dog være en udfordring at håndtere landets nedfrosne forhold til formandskabet.

Fsva. FYROM/Makedonien, Serbien, Albanien og Kosovo pågår drøftelser af tidsperspektivet for hhv. indledning af optagelsesforhandlinger med FYROM/Makedonien og Serbien, tildeling af kandidatstatus til Albanien og indledning af forhandlinger om en SA-aftale med Kosovo. Det er usikkert, om det vil være muligt at opnå enighed om åbning af optagelsesforhandlinger med FYROM/Makedonien og Serbien på rådsmødet i december. Der forventes ikke at være grundlag for tildeling af kandidatstatus til Albanien eller opstart af forhandlinger med en SA-aftale med Kosovo. Til gengæld synes der for alle parter vedkommende mulighed for, at sådanne skridt kan tages i løbet af 2013.

10. Regeringens generelle holdning

EU's udvidelse er en politik, der ved at bruge EU's tiltrækningskraft aktivt har skabt vidtrækkende politiske, sociale og økonomiske reformer hos kandidatlande såvel som hos potentielle kandidatlande og dette til gevinst for freden og velstanden på hele det europæiske kontinent. Der er derfor tale om en politik, man fra dansk side støtter aktivt op om. Der har dog været stærk dansk bevidsthed om, at politikken kun virker efter hensigten, hvis det er reelle krav og reel konditionalitet, som landene mødes med i deres færd mod EU. Det er afgørende, at alle kandidatlande behandles ens og, at de samme kriterier lægges til grund. Danmark lægger derfor vægt på en stram, forsvarlig og meritbaseret forhandlingsproces i overensstemmelse med den opstrammede forhandlingsramme fra 2006.

Regeringen har taget grundlæggende positivt imod Kommissionens udvidelsespakke, herunder også det stærke fokus på udfordringerne under kap. 23 (domstole og fundamentale rettigheder) og kap. 24 (retfærdighed, sikkerhed og frihed).

Fsva. Kroatien byder regeringen Kroatiens fremskridt velkommen og lægger vægt på, at Kroatien fortsætter bestræbelserne for at opfylde sine forpligtelser frem mod medlemskabet af EU pr. 1. juli 2013.

Fsva. Island er der fra regeringens side tilfredshed med de gode fremskridt i forhandlingerne. Det anerkendes fra dansk side, at Island allerede er tæt knyttet til EU og ligner flere EU-lande meget. Derfor forventes forhandlingerne med Island at gå hurtigere end for de andre lande, som søger mod EU. Men der holdes fra dansk side fast i, at kravene vil være de samme. Og der vil også være områder i forhandlingerne, hvor Island og EU hver især vil skulle udvise kompromisvilje.

Fsva. Tyrkiet anerkendes fra dansk side, at der er sket vigtige fremskridt. Parlamentsvalget i juni 2011 har internationale observatører kaldt frit og retfærdigt. Og der er fortsat bred konsensus i Tyrkiet om grundlaget for arbejdet med en ny forfatning. Men kritikpunkterne forbliver de samme. Ytrings- og pressefriheden har fortsat vanskelige kår i Tyrkiet, hvilket der fra dansk side er stor opmærksomhed på. Det er vigtigt at holde Tyrkiet som en del af udvidelsesprocessen, men det konstateres også, at udvidelsesforhandlingerne risikerer at gå helt i stå, så længe Tyrkiet ikke implementerer den såkaldte tillægsprotokol til Associeringsaftalen. Regeringen støtter i det lys Kommissionens arbejde med den såkaldt positive dagsorden dækkende en bred vifte af politikområder såsom styrket udenrigspolitisk dialog, styrket økonomisk og kulturelt samarbejde, styrket samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, og udforskning af tiltag på visumområdet inden for eksisterende rammer.

Fsva. Montenegro byder regeringen opstarten af optagelsesforhandlingerne, der blev besluttet under dansk formandskab, velkommen. Regeringen lægger vægt på, at der tidligt i forhandlingerne fokuseres særligt på udfordringerne under kap. 23 (domstole og fundamentale rettigheder) og kap. 24 (retfærdighed, sikkerhed og frihed).

Regeringen bakker op om EU-medlemskabsperspektivet for landene på det vestlige Balkan og er generelt enig i Kommissionens vurderinger og anbefalinger. Regeringen er rede til at støtte, at Serbien stilles en åbning af optagelsesforhandlinger i udsigt, når Serbien har taget synlige og bæ-

redygtige skridt til at normalisere forholdet til Kosovo. Regeringen ser gerne en snarlig åbning af optagelsesforhandlinger med FYROM/Makedonien. Endvidere vil man fra dansk side være rede til at støtte indledning af forhandlinger med Kosovo om en Stabiliserings- og Associeringsaftale, når Kosovo har opfyldt de af Kommissionen opstillede kriterier herfor. Endelig er Danmark rede til at støtte tildeling af kandidatstatus til Albanien, når der er leveret tilstrækkelige fremskridt på de 12 nøgleprioriteter.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens udvidelsespakke for 2012 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Spørgsmålet om opstart af optagelsesforhandlinger med FYROM/Makedonien og Montenegro samt tildeling af kandidatstatus til Serbien blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 5. december 2011 med henblik på forhandlingsoplæg.